

Dagthema: Mijn leven leiden

Overweging 10 februari – Helma Schenkeveld

Lectoren: Marja Bommerson en Carolien Maris

*“... Ons leven leiden: ieder voor zich, en wij met elkaar.
Niet alleen in de schaduwkant van het bestaan, maar in het Volle Licht!
Een leven dat dieper gaat en hoger reikt,
dan het comfort in de schaduw ons ooit kan bieden.
Een leven dat niet alleen gevuld is met een agenda,
met afspraken en plannen en doelen.
Nee, een leven met ruimte voor verwondering ...”*

Eerste lezing uit Jesaja 6:1-8

Tweede lezing volgens Lucas 5:1-11

Derde lezing Spirituele lessen uit Indiaanse tradities

Openingsgebed, uit het boek Liefde

Huub Oosterhuis

Jij die hoog woont! Dus moet ik klimmen,
of leren omhoog te vallen, naar jou toe,
die ik wel God durf te noemen:
Zo wijd je hemel blauw in de morgen
Zo goudomrand je sneeuw witte wolken.

Jij die hoog op de zon woont,
die van roodgevlamd vuur is!
Dus moet ik leren niet te smelten.

Die ook boven de zeeën zweeft
als adem – dus moet ik durven
mee te ademzingen in jou.

Licht. Op sandalen licht ben je gekomen,
Vreemdelling van de bergen.
Die over wolken schaatst en hoog
Als wervelwinden springt,
Wandelt naast me in de avondkoelte.

Lied Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

1. Koor 2. Allen

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt,
wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn-
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren. (2x)

Allen: Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.

Koor: Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht, ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Allen: Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn-
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn,
en voor de grootste liefde niet vervaren. (2x)

Welkom en inleiding

Gebed om kracht

God, die met je tomeloze energie
ons en onze wereld hebt geschapen,
geef ons van je kracht,
opdat wij bestand zijn tegen
ziekte en zorgen,
onrecht en kwaad,
angst en verdriet.

Geef ons kracht
om te steunen en steun te ontvangen,
om vast te houden en los te laten,
om te genieten van het leven
en ons plezier te delen.

Geef ons kracht
om te blijven geloven in onze dromen,
om telkens anders te kijken
naar de mensen om ons heen.

Geef ons kracht
om de toekomst met vertrouwen
tegemoet te treden. Amen.

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

- K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
K: Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
A: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.
K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden,
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

1e lezing uit Jesaja 6:1-8

In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Heer, gezeten op een hoogverheven troon. De zoom van zijn mantel vulde de hele tempel. Boven hem stonden serafs. Elk van hen had zes vleugels, twee om het gezicht en twee om het onderlichaam te bedekken, en twee om mee te vliegen. Zij riepen elkaar toe: 'Heilig, heilig, heilig is de Heer van de hemelse machten. Heel de aarde is vervuld van zijn majesteit.' Door het luide roepen schudden de deurpinnen in de dorpels, en de tempel vulde zich met rook. Ik schreeuwde het uit: 'Wee mij! Ik moet zwijgen, want ik ben een mens met onreine lippen, en ik leef te midden van een volk dat onreine lippen heeft. En nu heb ik met eigen ogen de koning, de Heer van de hemelse machten gezien.' Toen nam een van de serafs met een tang een gloeiende kool van het altaar en vloog daarmee op mij af. Hij raakte mijn mond ermee aan en zei: 'Nu zijn je lippen gereinigd. Je schuld is geweken, je zonden zijn tenietgedaan.' Daarop hoorde ik de stem van de Heer zeggen: 'Wie zal ik sturen? Wie kan namens ons gaan?' Ik antwoorde: 'Hier ben ik, stuur mij.'

2e lezing uit Lucas 5:1-11

Toen hij eens aan de oever van het Meer van Gennesaret stond en het volk zich om hem verdrong om naar het woord van God te luisteren, zag hij twee boten aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gestapt, ze waren bezig de netten te spoelen. Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. Toen hij was opgehouden met spreken, zei hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.' Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen.' En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. Ze gebaarden naar de mannen in de andere boot dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken. Toen Simon Petrus dat zag, viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei: 'Ga weg van mij Heer, want ik ben een zondig mens.' Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren, over de enorme

pag. 3

hoeveelheid vis die ze gevangen hadden; zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus zei tegen Simon: 'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.' En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden hem.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.

Godheid had mij in haar macht,
offers eiste zij, bloed,
ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij.
De jouwe niet, die is hier op mijn lippen.

Hoor je mij...

Enige die ik nog ken,
alles ben je me,
erfdeel en beker.
Lieflijke oorden vielen mij toe.
Mijn hart klimt in mij
mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt mij niet,
voor geen prijs,
voor geen ander.

Hoor je mij ...

3e lezing: Spirituele lessen uit Indiaanse tradities *Jamie Sams*

Je bent wat je besluit te zijn. Verwijder het rookgordijn dat je natuurlijke talenten of waarde verbergt, en richt je op. Herken de terreinen die verdere ontwikkeling behoeven, en ga eraan werken. Houd ermee op voor je potentieel terug te deinzen, en leef naar je waarheid... Wil ook een goede spiegel voor anderen zijn. Moedig anderen aan dapper te zijn door te doen wat je zegt...

De Grote Rookspiegel vraagt van ons licht en schaduw als gelijkwaardig te aanvaarden. De spiegelbeelden waar we een hekel aan hebben, kunnen waardige tegenstanders zijn, die ons leren hoe we onze draai kunnen vinden in ons potentieel. Zelfs onze schaduwkanten zijn ons van dienst, doordat ze ons door vallen en opstaan naar het ware beeld van Zelf leiden.

Overweging

Mijn leven leiden. Dat klinkt als: doel voor ogen, plannen maken, mijlpalen neerzetten, en heel rationeel en doelbewust aan de slag gaan. Koppie erbij houden, zouden we vroeger zeggen. Maar....dat bedoel ik niet. Mijn leven leiden, jouw leven leiden, daar echt leiding aan geven, dat gaat veel verder en dieper dan plannen maken en uitvoeren.

*Jij die hoog woont! Dus moet ik klimmen,
of leren omhoog te vallen, naar jou toe.*

De eerste twee regels uit het openingsgebed van vanochtend. Jij die hoog woont! Dus moet ik klimmen, of leren omhoog te vallen....Leren omhoog te vallen...?? Dat klinkt best ingewikkeld. Zo werkt de zwaartekracht toch niet? Leren omhoog te vallen, naar jou toe. Maar als ik deze zin niet vertaal naar mijn lichaam en mijn beperkte verstand, maar naar mijn geest en mijn ziel? Dan springt mijn hart open, en voel ik de energie stromen door mijn lijf. Natuurlijk, ik heb veel meer dan alleen een lijf en een stel hersens. Ik heb een hart, ik heb een ziel, ik heb het vermogen om me ook niet aardse dingen te kunnen voorstellen. En zo voel ik mij zielsgelukkig, wanneer ik mijzelf de ruimte geef om mijn ziel omhoog te laten vallen, en verbinding te laten maken met allen, die mij lief zijn. En daarmee ook met jou, God.

Een leven leiden doe je niet alleen

Mijn leven leiden. In de voorbereiding naar deze viering hebben Marja en ik met elkaar gesproken. Wat maakt de afsluiting van de periode tussen de eerste keer dat Marja met mij voorging, juni 2011, en nu februari 2019, zo bijzonder? Wat is het, dat we willen delen op deze zondag met jullie? Hoe verschillend waren en zijn onze levens in die periode, en hoe enorm bijzonder dat we samen op ditzelfde thema uit zijn gekomen. Een leven leiden. Dat doe je niet alleen. Dat doe je met hulp van mensen om je heen. Maar er waren, of zijn, ook mensen om je heen die je de verkeerde kant op hebben gestuurd. En hoe kom je daar dan achter? En hoe vind je dan weer het pad, de goede kant op? Hoe weet je, dat je goed bezig bent?

Weten, zeker weten: dat is de vraag naar controle en zekerheid van deze tijd. Als vrijheid was, wat vrijheid lijkt, wij waren de mensen niet, die wij nu angstig zijn....Een leven leiden op het kompas van zeker weten, betekent een leven leiden in de schaduw van het bestaan. Mag ik dat zo zeggen? Het is een metafoor, maar toch...Een leven leiden in de schaduw van het bestaan geeft comfort. Je huid zal niet verbranden en vervellen, je zal niet snel dorst krijgen, je houdt het Licht op een afstandje.. Jij die hoog op de zon woont, die van roodgevlamd vuur is! Bij Jou zal ik niet te dichtbij komen, omdat ik niet wil smelten. Hoor je mij.....voor mij geen ander dan jij. Hoor je mij.....?? Wie is die stem? Van wie is dat stemmetje, dat knaagt van binnen? Wie zijn er in het Licht, waar ik niet durf te komen? Het is slechts aan enkelen, dat De Stem zo luid en duidelijk is, zoals we lazen over Jesaja en over de apostelen. Het is slechts zelden, dat de roeping zonneklaar is. Meestal is het stemmetje veel subtieler...

Schaduwkanten

En toch... Marja en ik zijn beide voorbeelden van mensen, die een besluit hebben genomen: zó willen we zijn, zó willen we leven. En aan zo'n besluit is onlosmakelijk verbonden, dat wij onze lichte kanten én onze schaduwkanten onder ogen durfden te komen. Dat we de sluiers durfden te verwijderen, en durfden te vragen: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi. En dat durf je niet meteen bij iedereen. Het begint bij mensen, dicht om je heen. Mensen, die je

vertrouwt. Mensen, die net als jij, ook zoekende zijn in de taal van religie, hoop, geloof en liefde. Mensen, tegen wie je durft te zeggen:

Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.

Ik heb gezichten, meer dan twee,

Ik heb ogen die tasten in den blinde,

en een hart aan angst ten prooi.

En aan deze mensen hebben we gevraagd om naar ons te luisteren. En de kern en het belang van luisteren is prachtig verwoord in een gedicht van Leo Buscaglia, dat we ook in 2011 hebben laten horen: Een stukje hieruit lees ik ook nu:

Fragment uit gedicht van Leo Buscaglia

Wil je naar me luisteren?

Niets zeggen, niets doen, alleen luisteren

Goede raad is niet duur

En ik kan zelf handelen

Ik ben niet zonder Bron

Ik ben soms moe en in de war

Maar niet zonder Bron

Als jij iets voor me doet

Wat ik zelf zou hebben kunnen of moeten doen

Draag je bij aan mijn angst en mijn zwakte

Wanneer je accepteert dat ik me voel zoals ik me voel

Hoe vreemd die gevoelens ook lijken

Kan ik ophouden met mijn pogingen je te overtuigen

En kan ik eindelijk proberen te begrijpen

Wat de achtergrond van mijn gevoelens is

En als dat duidelijk is

Komen ook de antwoorden

Mensen, die naar je luisteren! Ik realiseer me nu dat dit een geschenk is van de Duiven aan de voorganger. Een geschenk van jullie, zoals jullie hier nu zitten. Jullie motiveren mij om een overweging te maken, om dieper een thema in te duiken, om naar mijn gevoel en mijn innerlijke stem te luisteren als ik een overweging maak. En daarna, als slagroom én kers op de taart, zitten jullie hier en luisteren naar mijn gevoel en naar mijn woorden. Dat is een echt geschenk!

Mensen inspireren

En dat is ook wat de Duif en jullie Duiven mij de afgelopen 12 jaar hebben duidelijk gemaakt. Dat het mijn passie is om mensen te mogen inspireren. Dat ik de flow voel, de energie voel stromen als ik op zielsniveau de verbinding kan maken: met woorden, met een gebaar, met een foto, met een blik van mijn ogen of een streling van mijn hand.

Ons leven leiden: ieder voor zich, en wij met elkaar. Niet alleen in de schaduwkant van het bestaan, maar in het Volle Licht! Een leven dat dieper gaat en hoger reikt, dan het comfort in de schaduw ons ooit kan bieden. Een leven dat niet alleen gevuld is met een agenda, met afspraken en plannen en doelen. Nee, een leven met ruimte voor verwondering, met tijd om te luisteren naar de pijn en verlangens van anderen, met mogelijkheden om onze eigen bezieling te kunnen horen, onze eigen gevoelens te gaan begrijpen, en daarnaar te leren handelen.

Over zo'n leven valt nog zoveel over te zeggen, nog zoveel op te mediteren, nog zoveel in te leren, in te voelen, in te doen en nog veel meer in te zijn. Laten wij met elkaar ons leven leiden! Laten we luisteren naar elkaar, ademen en zingen vanuit onze Bron, leren omhoog te vallen en niet te smelten in het Licht, te springen als wervelwinden en te wandelen in de avondkoelte. Ieder vanuit zijn eigen bezieling en talenten, levend naar jouw Waarheid, luisterend naar elkaar.

Laten wij zo leven.

Amen

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in jou en ik geloof in mij
Ik geloof in de oorsprong van ons bestaan
Ik geloof in de Liefde die mensen ook wel God noemen.
Die liefde brengt ons als mensen samen
Ik geloof dat de Liefde moed geeft
aan mensen, jong en oud,
aan zieken en zwakken.
Ik geloof dat er moed en kracht is genoeg voor allen.
Wie je ook bent, wat je ook is overkomen.
Ik geloof in Gods Geest die ons bezielt
en die ons optilt tot ver boven onze grenzen.
Ik geloof in het leven
dat sterker is dan de dood,
in liefde, die haat overwint,
in vrede, die volgt op barre tijden.
Ik geloof in het Licht, dat zal stralen in duisternis.

Amen.

Dienst van de Tafel

Intenties die werden opgeschreven

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen
Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.

pag. 7

Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Antoinr Oomen

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Veel te laat heb ik jou lief gekregen.
Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende, blinde
buiten mij, en uitgestort als water
liep ik van jou weg en liep verloren
tussen zoveel schoonheid die niet jij is.

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heen gebroken.
Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.

Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.
Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou.
Mij, lichtgeraakte heb jij doen ontbranden,
en nu brand ik lichterlaaie naar jou toe,
om vrede.

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Onze Vader

Armeense versie

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangens handelt dan samen met de onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Slotgedachte bij het thema

Lied

Huib Oosterhuis / Tom Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

God,
Die mij hebt geworpen in de ruimte,
En mij hebt laten landen op deze planeet, Moeder Aarde.

Wij vragen om Uw Zegen.
Met de hulp van de Geest, die in ons is en om ons heen
Laat onze handen een ander helpen,
Laat onze harten naar elkaar luisteren,
En laat onze ziel ons leiden,
Naar het Eeuwige leven.
Amen